

A só

Luk. 14, 34-35. *A só hasznos. De ha a só elveszti az ízét, mivel ízesítik meg? Sem földnek, sem trágyának nem való.*

Kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!

Talán mindannyian ismerjük a jó öreg mesét, amikor a király megkérdezi a lányait, melyik mennyire szereti őt? "Édes lányaim, látjátok, megöregedtem. Szeretném kijelölni utódomat, aki halálom után átveheti az országlást. De előbb tudni akarom, ki mennyire szeret engem. ...Jól van, hát te legkisebb lányom mennyire szeretsz engem? - kérdezte a király. Én úgy szeretem magát édesapám, mint a sót! A király szörnyű mód megharagudott a lányára, aki csak annyira szereti az apját, mint a sót, ezt az egyszerű hitvány portékát." Sokan emlékeznek még erre a mesére, amelynek a végén a király a sok sótlan étel evése után már másképp vélekedik: "Só! - örvendezett a király. - Ez aztán becses ajándék, hogyan hálálhatnám meg neked?"

A só az emberi élet számára szintén olyan fontos, mint a víz. Se víz, se só nélkül nem tudnánk létezni. A víz és a só a két legfontosabb élelmiszerünk.

A só különlegessége

Ha sókristályt egy pohár vízbe teszünk, feloldódik. A termék egy sóoldat, se nem só, se nem víz. Ha ezt az oldatot hagyjuk elpárologni, akkor újra visszakapjuk a sókristályokat. A só ezen képessége teszi lehetővé, hogy szervezetünknek a sót nem kell felbontania. Mindennemű élelmiszert először fel kell bontanunk építőelemeire, hogy abból valami más újat képezzünk. A keményítő átalakul cukorrá, fehérje aminosavakká, a zsír glicerinné. A só marad só, ionos formájában a sóoldatból mindig direkt a rendelkezésünkre áll.

- A só koncentráció biztosítja a vérplazma állandó ozmikus nyomását, amely a vér és szövetek közötti anyagcserét teszi lehetővé.
- A só nélkül nem lennének képesek egyetlenegy gondolat megformálására sem, ugyanis az idegrostok csak akkor képesek az impulzusok továbbítására, ha a sóban levő elemek, kálium és nátrium jelen vannak.
- A só nem gyógyszer, hanem egy élelmiszer különleges képességekkel és tulajdonságokkal, amik az élethez alapvetően szükségesek.
- Az anyaméhben levő magzatvíz egy 37°C-os 1 %-os só oldat.
- A vér, a könny 1 %-os sóoldat.
- Az emberi agy 90 %-a víz, só nélkül az emberi agy nem lenne képes egyetlenegy gondolat megformálására sem.

Ezért nagyon fontos, amikor Jézus Krisztus azt mondja rólunk:

Mát. 5,13 **Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem való egyébire, mint hogy kidobják, s az emberek eltáposzák.**

Hangsúlyozottan kiemeli, hogy ezen a földön Isten gyermekei, tehát te és én, vagyis mi biztosítjuk az élet működésének alapvető feltételeit.

Itt szeretném megjegyezni, hogy a Biblia kutatók Jézus Krisztus homályos kijelentésének, csak szellemi értelmű példázatnak tekintik a só megízletlenülését. És ez általánosságban igaz, mert még senkivel nem találkoztam, aki ez ideig látott volna porrá összeesett, íztelen sóból képződött anyagot.

Az egész világon a sót vagy bányásszák, vagy tengervízből párologják, és ezekkel a sókkal valóban nem fordulhat elő, hogy íztelenné váljon. Azonban Jézus találkozott ilyen sóval, mert Palesztinában a Holt-tenger homokos, mocsaras partján gödröket ástak, mely megtelt sós vízzel, majd a nap elpárologtatta belőle a vizet. Azonban ebben a sóban sok szennyező anyag maradt vissza a mocsár vízből, és ha tovább hagyták a nap és levegő hatásának kitéve, akkor ezek az anyagok lebontották a sót, úgyhogy az íztelenné és használhatatlanná vált. Normális módon a sónak nem szabad az ízét elveszítene. A másik veszély pedig abban rejlett, hogyha sokáig ott hagyták, és érintkezésben maradt a földdel, akkor az is tönkretette bomlasztó hatásával. Ezért kell nagyon óvakodnunk, hogy e föld, e világ hatásainak több-kevesebb ideig kitegyük az életet biztosító, az Úrtól kapott sót az életünkben.

Tudjátok honnan mentett meg engem az Úr. A világ, a bűn mocsarába mélyen leásott, hogy az élet sóját kikristályosítsa bennem. Látom magamban, hogy mennyi tisztátalanságot tartalmaz tiszta szeretete bennem vérem és testem kívánsága által, és sokszor mily nagy veszélyben vagyok, hogy meg ne semmisüljön nagy műve, melyet kereszthalála által szerzett nekem. Ez a vers arra tanít, hogy gondosan őrizsem Isten Szent Szellemét és Igéjét, hogy annak hatását ne tudja az ördög lerontani és beszennyezni.

Noé idejében nem volt annyi só ebben a világban, hogy az emberiséget meg tudta volna őrizni az özönvíztől, Sodomában olyannyira megromlott a só, hogy nem volt, ami megakadályozza a tűz pusztítását, sőt Kánaánban sem, hogy megmentse a zsidó népet az ország elpusztulásától.

Hovatovább az egész történet mely a sóról szól, melyet az Úr a legközelebbieknél, a tanítványoknak mondott, a percekkel ezelőtti viselkedésükre adott választ, akik ebben a pillanatban abban a helyzetben voltak, hogy elvesztették a hivatásukat, sótalanná váltak, és az Úrnak ezzel a példával kellett őket kijózanítani, hogy ismét az elhivatásukra irányuljon a figyelmük. Mivel vívták ki maguknak ezt a hatalmas kijelentést? Mikor mondja a tanítványainak az Úr ezt a példát?

Márk. 9,33-34 **Kafarnaumba értek. Amikor már otthon voltak, megkérdezte tőlük: „Miről beszélgetetek az úton?”**

Hallgattak, mert egymás közt arról tanakodtak az úton, hogy ki nagyobb közülük.

A krisztusi alázatosság legerősebb szennyező anyaga, az a nagyravágyás, mely az emberi szívben él. Ki a nagyobb, ki a főnök, hol van a székem az imateremben, vagy talán a trónom a mennyben. Ha a tanítványoknak ez volt Jézus Krisztus mellett a legnagyobb gondjuk, mennyivel inkább bennem, aki távolabb vagyok. A pozícióharc ott dül a szív mélyén, mely egységtelenséget és haragot hoz Isten gyermekei közé. Ez az egyenetlenség elrabolta a békéjüket, ezért mondja nekik az Úr:

Márk. 9,50 **A só jó. De ha a só elveszti ízét, mivel ízesítik meg? Legyen bennetek só, és éljetekek békében egymással.**

Éljetek békében egymással. Akik messze vannak, azokkal még valahogyan megbékülünk, de aki veszélyezteti karrieremet, még az Isten házában is, azonnal elvesztem a békémet. A tanítványok vagy nem akartak magukra ismerni, vagy nem fogták fel, milyen fontos szerepük és elhivatásuk van, hogy só legyenek ezen a földön, mert a következő fejezetben már megint ízüket vesztett sóvá váltak, amikor ismét harag, veszekedés és pozícióharc tört ki közöttük. A következő fejezetben olvassuk:

Márk. 10,36-37 *Ő pedig monda nékik: Mít kívántok, hogy tegyek veletek? Azok pedig mondanak néki: Add meg nekünk, hogy egyikünk jobb kezed felől, másikunk pedig bal kezed felől üljön a te dicsőségemben.*

Márk. 10,41 *És hallván ezt a tíz tanítvány, haragudni kezdének Jakabra és Jánosra.*

Alig bizonyította rájuk Jézus Krisztus, hogy sótlanná váltak a pozícióharc miatt, most újult erővel lángol fel, hogy ki ül a pódiumon, ki ül a gyülekezetben, ki ott és ki itt a vezető. A só a benne levő tisztátalanságok miatt elveszítette ismét az ízét, harag, gyűlölet jött egymás felé a tanítványok szívébe. Nos, hol vagyok én a tanítványoktól. Mennyivel könnyebben megtalál engem ez az érzület. Ezért figyelmeztet ma reggel engem az Úr, hogy őrködjek, hogy a só meg ne ízetlenüljön bennem apró emberi gyarlóságok, hatalmi harcok, békétlenségek szennyeződése miatt.

Összefoglalva a lényegét szeretném szívem falára felírni:

Az Ige sója megőrzi a romlástól!

A só békében tart a testvéreimmel és megőrzi a világot az Antikrisztus fellépésétől.

Alkalmassá tesz tiszta áldozatot hozni Isten trónja elé, mert mint ahogyan az áldozat bemutatásakor minden áldozatot sóval tettek alkalmassá, úgy az Úr bennünket tűzzel, próbákkal tesz alkalmassá tiszta áldozat bemutatására:

Márk. 9.49 *Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg.*